

svet malo zaupanja, ker je že večkrat prav zavratno začel krvave vojske; tudi sedaj pomnožuje število vojakov na francoski meji. Na dalje preganja katoliške duhovnike in zveste katoličane neprenehoma hudo in neusmiljeno; te dni so zaprli mešnika, ker nekemu pri spovedi ni dal odveze. — Švicarska slovi zaradi lepih krajev in na tisoče potnikov bogati vsako leto deželo. Zadnji čas so pa Švicarji začeli katoličane preganjati; iztirali to vse redovnike in mešnike; vsled tega so katoliški listi začeli svariti potnike, naj ne zahajajo v Švicarsko; nasledki se že kažejo, veliko 100 krčem je prišlo na kant! — Na Francoskem je veliko nevernih ljudi pa zraven jih tudi veliko iskrenih vernikov; to se kaže posebno pri skrbi za krščansko izrejo mladine ne samo v ljudskih, ampak tudi v višjih šolah. Sedaj pobirajo denarje za 3 katoliška vsučilišča v Parizu, Lionu in Tolovsu; za prvo imajo nabranih že 200.000, za drugo $\frac{1}{2}$ milijona in za tretje 175.000 frankov. — Angleži še ne vedó, ali bi Turka branili ali ne zoper Ruse. — V severni Ameriki bodo pri volitvi novega predsednika bržčas zmagali republikanci. — V Mehiki je novi predsednik republike general Diaz. — Brazilianski cesar in cesarica se mudita sedaj pri sv. Očetu v Rimu.

Turške homatije. Dnes 1. marca je doteklo premirje med Srbi, Črnogorci in Turki; vendar ni sklenjen mir pa tudi vojska se ne začne vsaj do 15. marca ne, če je res, kar najnovejša poročila pravijo. Svet sicer mnogo govori o miru, a bržčas smo blizu pred strašnim klanjem. Avstrija baje išče 500 milijonov goldinarjev na posodo dobiti, vojne priprave se delajo povsod. Srbska skupština hoče boj zopet začeti, ako ga tudi Rusi začno. Črnogorci so odbili ponudbe Turkov; Miriditi se orožajo, takisto tudi Grki. Turki dovažajo puške in patrone celó iz Amerike ter prosijo posebno Angleže na pomoč, ki zopet skušajo zoper Ruse postaviti Avstrijo in Francosko v ohrambo turškemu cesarstvu. Med tem pa Rusi zbirajo čedalje več vojske na turški meji; čez Prut je že naretil 7 mostov, in 80.000 Rusov se je na tihem pomeknolo celó blizu meje; rumunske železnice imajo pripravljene biti vsaki trenutek za prevajanje vojne čez Jaš, Galac, Bukarešt in Džurdževo na Donavi. Rumunska vlada je nakupila v Peštu in v Pragi veliko živeža, ki mora do 15. marca že postavljen biti v Bukarešt; to so prvi bliski, kateri naznanjajo bližajočo se nevihto!

Za poduk in kratek čas.

Iz Maribora v Solčavo in savinjsko dolino.

XII. Potovanje od Ljubna v Ročico po sami ravnini je kaj prijetno. Dolina se razteza čedalje bolj, polje nam kaže rodovitne njive, griče na straneh pokriva tu pa tam vinska trta. Ročica, malo vstran ceste, je prijazen in snažen trg, če-

ravno po številu hiš nihče nebi mislil na trg. K tej časti sta rojstnemu selu pripomogla dva brata tukajšnje rodovine Taučerjeve, katerih eden je bil ljubljanski škof, drugi pa polkovnik ali obrist. V rodbinskem grbu imajo Taučerji podobo še sedaj pred bramom stoječega drevesa. Po kosilu pri gostoljubnem župniku č. g. And. Jug-a, smo se peljali v Nazaret. Bela cerkva z dvema svetlima zvonikoma in precej velikim samostanom čč. očetov franciskanov je divno in čarobno lepo na hrib postavljena, kakor da bi jo bile same vile pozračne tje položile. Potnika miče in vabi in kliče na hrib, da ne more mimo. Cerkev je kaj ljubo in nježno okinčana, vse kaže na skrbne in pobožne roke, ki tu za čast božjo skrbijo. Stara cerkvena, katerej je sedanja velika hiša božja prizidana, še stoji. Pod Nazaretom so razvaline grada Vrbovca, ki je sedaj z vsem posestvom vred lastnina ljubljanskih škofov. Vredne, da se pogledajo, so velike žage. Postavljene so jako umetno in svojemu namenu primerno.

Proti večeru smo prišli v Mozirje. Trg ima lepo lego, je ličen in snažen; da je tudi vrlo naroden, to so nam kazali slovenski napisi nad prodajalnicami. Na veliko jezo vsem nemškutarskim kozlom slovi lepa savinjska dolina kot dobro narodna, jeni prebivalci so svoje narodnosti zavedeni Slovenci, to pa ne samo po vaseh, ampak celó po trgih, kar žalibog po drugod ni tako. Drugi naši trgi se še šopirijo in hvalijo z narod slovenski izdajalno nemškutarijo. Jihova po nemčurškem jeziku in pisavi sicer grdo pokvarjena imena kažejo na slovensko kri, ali Slovenci niso več, pa tudi Nemci niso pravi, čeravno se med nje štejejo in urivajo. Taki ljudje so med narodom to, kar je med živalstvom netopir ali pirožlek, ni prav miš pa ne tič, ampak — netopir; niso prav Nemci pa ne Slovenci, ampak — nemčurji. Kot mladi dijaki smo radi prepevali: „Erjav kakti Judež bodi, — Naj ga pes za plotom jé, — Med Slovence naj ne hodi, — Kdor je prav Slovenec ne.“ — In res gršega človeka slovenska zemlja ne nosi, kakor je izdajica naroda, ki se svoje slovenske matere sramuje ali jo celo zaničuje.

Ker se „Slov. Gosp.“ mnogo peča z gospodarstvom, mu hočem tukaj resnično prigodbo zapisati, ki se je dogodila v Mozirju nekoliko pred mojim prihodom. Nekemu tržanu je krava zbolela, postala je vsa medla in suha, vračilo ni pomagalo nobeno. Sedaj nasvetuje nekdo, naj se kravi vlije kuhanega vina. Posestnik uboga, vlije na večer kravi precejšnji „porcijon“ kuhanega vina, ali drugo jutro je bila goved mrtva in trda. Res smešno je, kar nespamet vse počinja. Še jedno hočem tukaj zapisati, za katero sem tudi v Mozirju izvedel. Živel je nekda v okolici previden in moder oče, ki je imel sina dijaka. V jesen, preden je sina v Celje odposlal, je šel z njim v neko štacuno v Mozirju, da bi mu kupil blaga za novo suknjo. Štacunar položi na mizo balo za balo vsakovrst-

nega sukna. Oče reče sinu: „sedaj si poišči, od katerega hočeš!“ Dijak skrbno pregleduje in pri sebi premišljuje, katero bi bilo boljše in lepše. Po dolgem premetovanju se odloči rekoč: „oče, od tega bova vzela!“ Oče je na to čakal in djal: „kedar bodeš ti sam plačeval, tedaj zamoreš vzeti od tega; sedaj pa, ko morem jaz denarje šteti bova vzela od nnega“, ter je pokazal na najslabjše sukno. Sin se je sicer kisto začel držati, ali pomagalo mu ni nič. Oče mu je hotel pokazati, da se naj vsak oblači po svojem stanu in kupčija ravna po mošnji. To je moder nauk, na katerega mnogo ljudi v lastno škodo pozabi.

V Mozirju sva jaz in moj tovariš prenočila na pošti pri Goričarjevih, ki so prijazni, pošteni in dobri ljudje. Jihovo krčmo smemo vsem potnikom priporočiti. Za posteljo, zajtrk in vožnjo v Brašlovce sva plačala vsaki samo eden goldinar.

Smešničar 9. V družbi je nekdo tožil, kako so se časi spremenili. „Pač res, mu pritrdi drugi; nekda v starem testametu je Savel šel oslov iskat in je našel preroke, če pa sedaj gremo prerokov iskat, najdemo — osle.“

Razne stvari.

(Tiskovno društvo) je obhajalo 22. februarja svoj občni zbor, pri katerem smo zvedeli, da je denarstveno stanje „Slov. Gospodarja“ ugodno.

(Od sv. Duha pri Lučana) se nam piše, da je ničvreden pastir šumo užgal, da bi bila lahko cerkva zgorela. Velika sreča je bila, da so ljudje nevarni ogenj brž zapazili in ugasnili.

(Dr. Janez Bleiweis) je zopet enoglasno bil izvoljen za predsednika Matice slovenske v Ljubljani.

(Častna pisma) za častne ude srenj, adrese, prošnje na presvitlega cesarja itd. jako okusno in umetno izdeluje J. M. Pajk-ova tiskarna v Mariboru, ktera ima imenitnega in mojsterskega malarja za to na razpolaganje. Cena velikih častnih pisem je od 15 for. naprej.

(Za kristijanske reve iz Turškega) je daroval č. g. Karl Hajšek, župnik v Doberni 1 fl. in Janez Brezlan 1 fl. Prenesek 10 fl. 10 kr. Skup 12 fl. 10 kr.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg. Potočnik Lovro 22 fl., Ostrožnik, Jaric Val. (ustn. dopl.), Martinko, Plaskan, Prešern po 11 fl., — Letnino za leto 1877 so vplačali Rotnik, Kreft, Feuš.

Dražbe III. 8. marca Lovr. Senekovič v Pesnici 4051 fl. 9. marca Juri Muškatec v Šusemu; 10. marca Janez Kornpilhel v Ljutomeru, Jakob Šoba v Starivesi 680 fl. Neža Krvišek v Pohanci 700 fl. Anton Goričan 1885 fl. v Konjicah.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 62 25 — Srebrna renta 67 25 — Zlata renta 73 90 — Akcije narodne banke 893 — Kreditne akcije 148 — Napoleon 9 96 — Ces. kr. cekini 5 92 — Srebro 113 90

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁶⁰/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 ¹/₂ funta.)

Mesta	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor . . .	9 —	6 30	5 20	3 60	5 20	5 20	5 10
Ptuj	8 80	6 —	5 20	3 40	5 30	5 20	5 20
Ormuž	7 32	6 17	5 70	2 92	4 80	7 80	4 88
Gradec . . .	10 26	7 85	5 —	4 9	5 —	—	4 88
Celovec . . .	9 88	7 90	5 24	3 24	4 86	4 46	5 30
Ljubljana . .	9 75	6 40	4 70	3 27	6 80	4 70	5 85
Varaždin . .	9 —	8 —	5 —	4 —	5 10	5 40	5 —
Zagreb . . .	9 —	6 80	6 —	3 70	4 80	6 30	4 80
Dunaj	14 55	11 —	11 20	8 45	6 55	—	—
Pešt	12 67	9 62	7 92	7 62	5 85	5 —	—

Loterijske številke:

V Trstu 24. februarja 1877: 73 54 2 37 60.

V Linu „ „ „ 64 42 11 56 39.

Prihoduje srečkanje: 10. marca 1877.

Grof H. Attems-ova semenska štacija

1—3

pri sv. Petru blizu Grada

priporočuje p. n. prijateljem vrtnarstva in gospodarjem svoja semena pridelana na lastnem zemljišču. Cenovnik se vsakemu dopošlje zastoj, ako ga kdo poželi.

Učenci se prejemajo v poduk v vrtnarstvu.

Napis se napravi:

gräfl. H. Attems'sche Samencultur-Station
in St. Peter bei Graz.

Konjerejcem na znanje!!

Podpisani ima za plemenje, dva c. k. državna žrebca; 1. „Umber“ je žrebec pravega angleško-normanskega plemena, 4 leta star in 174 ctm. visok; 2. „Springinsfeld“ je žrebec na pol čiste angleške krvi, 5 let star in 168 ctm. visok. Žrebca se spuščata od 15. februarja do 30. junija t. l. vsaki den ob 7. uri zgodaj in ob 6. uri zvečer.

Rače, 12. februarja 1877.

3—3

Franc Bothe.

Vsake vrste semena,

n. p. za travnike, polje, vrte, zelnike itd. tudi vsake sorte drevesca se morejo pri meni naročiti kakor tudi več sort tujega krompirja najnovejših sort se pri meni nabaja in po najnižji ceni prodaja.

Za rast vseh pri meni kupljenih semen sem jaz porok.

3—4 M. Berdajs.